

ת"פ 69606/06/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 69606-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/ נאשם	פלוני
נגד	ע"י עו"ד מוחמד ג'בארין
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י שלוחת תביעות כפ"ס

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מעילות שונות.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם-בן זוג.

במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג מאורסים. ביום 8/5/20, בשעות הערב, שוחחה המתלוננת עם הנאשם, ועדכנה אותו כי היא נוסעת לבית חולים, בשל פציעה ברגלה. בנסיבות אלו הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת, והמתין לה שתשוב מבית החולים. כאשר הגיעה המתלוננת למקום, ביקש ממנה הנאשם לחזור עמו הביתה, אולם המתלוננת סירבה. או אז הרים הנאשם את המתלוננת, והכניסה לרכבו תוך כדי שהמתלוננת מתנגדת לכך.

ב"כ הנאשם מבסס את בקשתו על שתי טענות - זוטי דברים, ואכיפה בררנית.

באשר לטענת זוטי הדברים, ב"כ הנאשם טוען כי עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה כלשהי, וכי נסיבות המקרה ותוצאותיו הן קלות ערך. כמו כן נטען כי המתלוננת נשאלה בחקירתה האם בכוונתה להגיש בקשה לבית המשפט למתן צו הרחקה נגד הנאשם, והיא השיבה כי ש"אין צורך זה יותר מדי הוא לא עשה לי כלום". עוד נטען כי המתלוננת פחדה שתפוט מעבודתה ולכן הגישה תלונה במשטרה על מנת לא לאפשר לנאשם להגיע למקום העבודה. נטען כי הנאשם והמתלוננת צפויים להתחתן, וכי אי ביטול כתב האישום יגרום נזק לבני הזוג. לבקשה צורף תצהיר המתלוננת התומך במפורט בבקשה.

במסגרת טענת האכיפה הבררנית נטען כי המשטרה אינה אוכפת מקרים בעלי נסיבות דומות, ולכן לא הוגן להגיש את כתב האישום.

דין והכרעה

תחילה יאמר כי טענת ב"כ הנאשם שעובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה, הינה טענה עצמאית, אשר אינה בגדר טענת זוטי דברים. בכל אופן, מנוסחו של כתב האישום התרשמתי כי העובדות המתוארות בו בוודאי עונות להגדרת תקיפה בסעיף 378 לחוק העונשין, וכאשר בהיות הנאשם והמתלוננת בני זוג, הרי שעסקינן בתקיפה סתם של בת זוג.

לעניין טענת זוטי הדברים עצמה, הרי שסעיף 34 יז לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

מסעיף זה עולה כי על מנת שמעשה עבירה ייחשב בגדר זוטי דברים, יש להביא בחשבון את טיב המעשה, נסיבות המעשה, תוצאות המעשה, והאינטרס הציבורי. מבין ארבעה שיקולים אלה, זה שהינו בעל המשקל הרב יותר הוא האינטרס הציבורי (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ) (להלן: עניין אריאל). בפסיקה נקבע כי ניתן לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו עניין אריאל), ולהתנהגותו של המתלונן (ע"פ 2125/94 בן ארי נ' מדינת ישראל).

בענייננו מדובר במקרה בו הנאשם הרים את המתלוננת, והכניסה לרכב בניגוד לרצונה. אמנם למתלוננת לא נגרם נזק פיזי כתוצאה ממעשי הנאשם, אך מעשי הנאשם פגעו בזכותה של המתלוננת לשלמות הגוף ובעיקר באוטונומיה של המתלוננת, אשר כאמור הוכנסה לרכב בכוח בניגוד לרצונה. די בכך בכדי להקים אינטרס ציבורי ממשי בהגשת כתב האישום. אדרבא, שמדובר באלימות כלפי בת זוג, שעל פי הוראות החוק והפסיקה יש לראותה בחומרה מאלימות בנסיבות אחרות, כך שהאינטרס הציבורי במקרה זה הינו מוגבר.

באשר לעמדת המתלוננת כפי שהובאה בתצהיר, הרי שלא ניתן לייחס לה משקל בשלב זה של ההליך, שכן המתלוננת אינה צד לתיק, כך שניתן יהיה לבחון את גרסתה רק אם תעיד בשלב ההוכחות. מעבר לכך יוער גם כי לא אחת בתיקים מסוג זה, ומסיבות שונות, בת הזוג מגלה תמיכה כזו או אחרת בבן הזוג הנאשם בתקיפתה.

ב"כ הנאשם טען גם כי המאשימה נקטה באכיפה בררנית נגד הנאשם.

אכיפה בררנית היא: **"אכיפה הפוגעת בשוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים להשגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא"** (בג"צ 9396/96 סימונה זקין ואח' נ' ראש עיריית ב"ש ואח').

בפסיקה נקבע מבחן תלת שלבי לבחינת טענת אכיפה בררנית (ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל). ראשית, יש לבחון מהי קבוצת השוויון הרלוונטית. שנית, יש לבחון האם מדובר באכיפה בררנית פסולה או שמא באכיפה חלקית

לגיטימית הנובעת מטעמים רלוונטיים. הטוען לאכיפה בררנית אינו חייב להצביע על מניע פסול העומד בבסיס החלטת הרשות בהעמדה לדין ואף אם הרשות התנהלה בתום לב, עשויה התנהלותה להיחשב להתנהלות פסולה. שלישית, האם הועמד בסיס ראייתי לבסס טענה של אכיפה בררנית ולסתור את חזקת תקינות המנהל.

על מנת להוכיח האכיפה הבררנית, יש להציג תשתית ראייתית בדבר התנהלות שיטתית של המאשימה במקרים דומים, אל מול התנהלות שרירותית או התנהלות המבוססת על טעמים לא ענייניים, אשר ננקטה נגד הנאשם נגדו הוגש כתב האישום.

בענייננו, ב"כ הנאשם לא הציג אף לא מקרה אחד בו לא הוגש כתב אישום בנסיבות דומות, כך שלא עמד בנטל הראיה להוכחת האכיפה הבררנית. למעלה מהנדרש ייאמר כי כשופט אשר בפניו באים מידי שבוע בשבוע כתבי אישום לא מעטים בעניין אלימות במשפחה, הרי שנוכחתי בקיומם של כתבי אישום רבים שעניינם תקיפה ברמה כזו, או אף קלה יותר, של בנות זוג.

נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 15/6/21 שעה 12:00. ב"כ הנאשם יודיע לנאשם על מועד הדיון וחובת התייצבותו.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.